



# ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET  
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 1. SZÁM, 2009. JAN. 4

**Gyökössy Endre:**

## HÁROM KIRÁLYOK MEGYEREN

– Menj mán arrébb! Bekened a Mancibundáját – lökött egy barátságosat Pityu Lalin, akinek cipőpasztával volt bekenve a képe, és piros papírkorona csálézott a feje búbján.

– Te meg ne lépj az ünnepi cipőmre!

– bökte oldalba Lali Pityut, aki nővére kifordított báránybőr bundájában alakította Menyhártot, az aranyhordozó ki-

„pásztorbot”, a másokban meg anyja cekkerje, amiben a kincseket gyűjtötték. Mert modern királyok voltak. Ajándékot kértek és nem vittek. Ha csak a betlehemes verset nem, amit Pityu még egy kis szabolcsi faluban tanult, ahonnan néhány éve a külváros külvárosának szélére hozta az apja. Az ő ötlete volt a falun szokásos háromkirályosdi.

Kikerülve a külvárosi utcák foghíjas lámpái alól, az óvatosan hátramaradt

*Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. Összehívatta a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azok ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentéktelenebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legelteni fogja népemet, Izráelt.” Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, pontosan megkérdezte tőlük a csillag feltűnésének idejét, majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: „Menjetek el, szerzzetek pontos értesüléseket a gyermekről; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!”*

**Mt. 2,1-8**

rályt, s ő maga Gáspár király tömjénes méltóságával igazította el vézna lábát a szakadt pertlis ócska tornacipőben.

Pityu fején is korona volt. Mint főkirálynak: aranyos papírból. De hiába nyálazta minden sarkán, az olcsó ragasztót már alaposan kikezdte a téli este nyirkos köde.

Misi mögöttük kullogott. Ő lett volna Boldizsár, a mirhát ajándékozó. De csak egy kopott, bojtos asztalterítő fityegett palástként girhes vállán. Egyik kezében

Misi éppen egy mákosbejgli darabot akart kiemelni nagy visszamaradottságában a kincstartó cekkerből, amikor Menyhárt király rárivallt:

– Te, nehogy zabálj, mert összetörlek!

– Neeem! – kapta vissza kezét a rongyos királyfi, pedig már szájában érezte az omló falatot.

– Ami közös, az közös, nem igaz? Majd elosztjuk – szipákolta orrát Lali.

– A pénz is? – furakodott oda Misi.

– Azt is – emelte a sár fölé bundáját a

király – vezér.

– Megvan? Mennyi?

– Tán vagy száznyolcvan forint – nyálatzott egyet széthulló koronáján Menyhárt király.

– Hatvan jut egy kopoltyúra! – izgult Misi.

– El kéne még menni egy pár helyre – bújt ki Lali király koronája alól a kapzsiság ördöge.

– Sötét van már. Lehet nyolc óra is – pislogott ijedten Misi – tudod, milyen a mamám.

– Elég helyről kirúgtak már, nem érti ez a népség az effélet – döntötte el falusi göggel Menyhárt király a vitát – meg be is rekedtem a sok versmondásba.

– Krivácséknál is belesülhél – vigyorgott el Lali, de már ugrott is elfele, mert Pityu főkirályi lába nagyot lendült.

– Krivács tata csak úgy fogta a hasát – hergelte tovább.

– Ha sokat jár a szád, nem kapsz semmit – nyilvánította ki vezéri hangon Pityu – ha nem hívlak, otthon kuksolhatnál egy fillér nélkül.

Ez komoly érv volt, így hát elhallgatott az ellenzék. Közben kiértek a Váci út sarkára. A nyirkos köd fölkúszott a Duna felől, és ráült a külváros gödrös utcáira. Bebújt a kéményeken, bekúszott a három királyok kabátujján, s lyukas könyökükön füstölt ki.

Nyakukba húzták koronás üstöküket és dideregtek. Alig járt valaki az utcán, csak egy árva villamos zörgött végig majdnem üresen a Váci úton. A lámpák tejbe mártottan pislogtak, és annál sötétebb lett mögöttük az utca.

– Na most mit csináljunk? – bámult fel

Misi a főkirályra, aki zavartan csörgette nadrágja zsebében az „aranyakat”, amelyeket bosszús és vidám, meghatódott és meglepett, faluról felszakadt és magukat itt felejtett külvárosi emberek adtak a csóró három királyoknak.

– Micsináljunk? – vacogott most már Lali is, mert leffegő tornacipőjén bemászott a sárlé – osztozunk?

– Itt? – nézett szét az elárvult sarkon Pityu a főkirály.

– Nem látni, sötét van – protestált Misi, aki nem bízott egészen Menyhárt király barátja igazságosságában – menjünk be Sanyóékhoz, itt laknak a negyedik házban – topogott egyre jobban dideregve Lali. Lukas harisnyája alatt már csak úgy cuppogott a sár.

– Te, mi van Sanyóval? Nem jár a suliba sem? – kérdezte Pityu.

– Biztosan lóg.

– Áh, Sanyó? Tudod, milyen magolós.

– Nézzük meg. Legalább melegben leszünk – kezdte most már Misi is a vacogást. Azzal nekilódultak.

A nagy földszintes bérház szemetes udvarára innen is, onnan is sárga, rőtes fény vetődött ki. Az egyik konyhaablak függönye fölé karácsonyfa hegye kandikált, a hegyén pufók papirosangyalkával.

Az ajtó mögül vidám lárma szűrődött ki és hússzag. Misi nagyot nyelt. Kezében elnehezült a kincses cekker.

– Itt laknak?

– Á, ott hátul – mutatta Pityu az utat. Már ott is álltak a rozoga konyhaajtó előtt. Pityu kopogott.

– Ki az? – hallatszott egy gyerekhang.

– Mi, Pityu, Lali – meg Misi – toldotta meg a bemutatkozást Misi.

A friss levegő után megcsapta őket az áporodott izzadság és ételszag. Riadtan néztek körül. A salétrompenészes falon egy zöldes csapból folydogált a víz, bele a rozsdás mosogatóba, amelyben piszkos edények tornyosultak egymás hegyén-hátán. Mellette egy feldúlt ágyfőle, összetúrt párnákkal, kacatokkal, mintha most bújt volna ki belőle valaki. Sanyó az ágy sarkában guggolt. Cipő nélkül, de ruhástól. Állig húzott térde fölött kezét összekulcsolva egykedvűen bámult a három királyokra.

– Szevasz – pislogott Sanyóra Pityu.

– Szevasz – kapkodtak levegő után a mellékirályok is.

– Szevasztok – aztán csönd. Sanyó csak nézett rájuk, de meg se mozdult.

– Bejöttünk. Hogy vagy? – nyögte ki végül is Lali, amikor megunt a topogást.

– Nem voltál az iskolába, mióta is? – eresztette le a botot és a cekkert Misi.

– Elvitték anyámat.

– Elvitték? És apád?

– Vele ment. Autón mentek.

– Autón? – meresztette ki szemét Misi, aki egy felfordított vödörré ült le.

– Mentőautón – bólított merev arccal Sanyó, s csak nézett maga elé.

– Kórházba? – faggatta Pityu.

– Ühm, a szülőotthonba.

– Mikor mentek el?

– Délben.

– Azóta itt ülsz?

Sanyó fülig húzta vézna vállát.

Pityu felállt. Könyékig belekotort lötyögő nadrágja zsebébe, s egész tartalmát kiborította a rozzant hokedlire. Egész halom pénz csörrent a kopott deszkán.

– Osztozunk? – csillan fel Misi szeme,

és felállt a vödörről.

– Ettél már? – nézett Pityu Sanyóra, feleletre sem méltatva a legkisebb királyt.

– Mit? – húzta fel Sanyó újra a vállát.

– Misi, a cekkert!

Misi ugrott és már hozta is.

– Borítsd ki! – parancsolta Menyhárt király, az aranyhordozó. Már ott is tornyosult a konyhaasztal közepén, egymás hegyén-hátán a mákos bejgli, alma, kolbász, kuglóf, dió, véres hurka, szaloncukor, szőlő, rántott hús és néhány szelet kenyér.

Misi akkorát nyelt, hogy kidagadt a szeme tőle. Lali is az asztalhoz vonult, hogy ki ne maradjon az osztzkodásból.

– Na, szevasz, Sanyó! – krákogta Pityu, aztán rárivallt a két alkirályra – mit bámultok? Kifelé!

Azok észhez sem tértek, már kint is voltak a sötét udvaron. Lali majd fölbukott egy favágó tuskóba. Csak kint a sarkon néztek újra egymásra. Misi kitérte a száját, de Pityu rákiabált:

– Befogni!

Lali már indult is. Kobakján hátracsúszott a korona, csak a szeme világított. Misi is nekilódult, de vagy öt lépésről visszaszólt:

– Csak azt akartam mondani, hogy jól van, na!

– Azért! – morogta a főkirály, nagyot rántva nővére kifordított bundáján.

Ahogy a lámpa alatt elhaladt, koronája úgy fénylett, mintha valódi aranyból lett volna.

Aztán belevesztek a ködbe. Ki erre, ki arra.

(Háttérkép: „Magyar három királyok”  
– gyermekrajz, forrás: Internet)

## GYÜLEKEZETI ALKALMAK



### Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

**Biblióra:** Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

**Énekkari próbák:** Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. ([korus@refnet.cz](mailto:korus@refnet.cz))

## A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL



– Kérjük gyülekezetünk azon tagjait, akik megrendelték a **Kálvinista Szemlét** a 2009-es évre, hogy rendezzék az előfizetési díjat: **4,20 €**.

– Megjelent a SzRKE által kiadott **Bibliolvasó kalauz a 2009. évre**, mely a Kálvinista Szemlében megjelenő **Bibliolvasó vezérfonal** beosztására épül. Az igékhez a Pozsonyi- és Komáromi Egyházmegye lelkipásztorai készítettek magyarázatot. A Kalauz az istentisztelet után a helyszínen megvásárolható, **ára 2 € / 55 Kč**.

– Megjelent és kapható a kassai székhelyű Fénysugár Polgári Társulás **2009-es Gyereknaptára**. A naptár **Kálvin János** megtérését írja le. **Ára 1,5 € / 42,- Kč**.

## 2009 - KÁLVIN ÉV

– **A nemzetközi reformátusság 2009-ben ünnepli reformátorunk, Kálvin János születésének 500. évfordulóját.** Világszerte jelentős programok idézik fel életművét, biblikus tanítását, személyiségét és immáron történelmi méretű hatását. **A 2009-es Kálvin-évet a reformáció napján, 2008. október 31-én nyitották meg hivatalosan Genfben a reformáció emlékművénél.** A megnyitó után sajtókonferencián ismertették a jubileumi év rendezvényeit és projektjeit a Svájci Protestáns Egyházak és a külföldi reformátusság, valamint a Református Világszövetség képviselőinek jelenlétében.

– A Kálvin-év hivatalos **himnuszának** címe **Az Úr emberei – People of the Lord**, amit a Református Világszövetség és a Svájci Református Egyházak vezetése egy énekverseny során választott ki. A zeneszerző **Greg Scheer**, az USA Református Egyházának tagja. A himnusz alapja a Zsolt. 78,1-7.

– A jubileum alkalmából Németország, Ausztria és Svájc számos egyházközségében **vándorkiállítást** láthatnak az érdeklődők, melynek megnyitójára január 9-én kerül sor Detmoldban. A 14 kiállítási táblán az életrajzi és tartalmi kérdéseken túl a nézők a reformáció hatástörténetével is megismerkedhetnek. (*forrás: reformatus.hu, evangélikus.hu*)

### ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): [uzenet@refnet.cz](mailto:uzenet@refnet.cz)

**Banki kapcsolat:** 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP